LXXIV.

उत्तवाको तु जनके विश्वामित्रो महामुनिः। उवाच वचनं धीमान् वशिष्ठसिक्तस्तदा ॥१॥ उभे महोद्धिप्राच्ये उभयोर्पि वां कुले । खात इच्चाकुवंशो हि जनकानां तंषेव च ॥ २॥ सदृशोऽपत्यसंबन्धो युवयोरिति मे मतिः। सीताया उर्मिलायाश्च रामलच्मणयोस्तथा ॥३॥ वक्तव्यमस्ति नः किञ्चिद्र्योऽपि शृणु तत्रृप । भ्राता ते सदशी यो प्यं प्रूरो राजा कुशधनः ॥ १॥ ग्रस्यास्ति किल धर्मात्मन् द्रयेणाप्रतिमं भुवि । कन्याद्वयं राघवार्षे तद्वयं वर्यामहे ॥५॥ धर्मतो भरतस्यार्थे शत्रुघ्रस्य च धीमतः। तिदमे संप्रयच्छ वं यदि ते रुचिता वयं ॥ ६॥ पुत्रा दशर्थस्यास्य चत्रारोऽमिततेजसः । लोकपालोपमा वीराः सर्वे सत्यपराक्रमाः ॥०॥ रूषामर्थे वयं राजन् भवनं वर्यामरे । सदशोऽसि प्रभावेन राघवाणां मकीपते ॥ ६॥ संबन्ध उभयोभ्रात्रोर्युवयोः सदशस्वयं । इच्वाकुभिर्धर्मशीलैर्विख्यातेराप्रजापतेः ॥ १॥ .